

II.
L. 25900
of. d.

25900 L. e. j. 10
br

Kdo je mar?

Besede **J. Koseskega**, napev dr. **Benj. Ipavec**.

Vse doséže, kar mu drago,
Bodi slava, bodi blago;
Vse doséže sosed moj.
Dlan domá mu ne odreče,
Gre na tuje, dobro stéče,
Njemu zlata kaplja znoj.
Vidši tujce krasne čine,
Se zavzame iz daljine —
Kdo je mar?

Mi zapojmo: Rodovine
Je slovenski oratár!

Čujte bor, vojaške rôje!
Króglá žvižga, boben pôje,
Grad valí se v sip in prah.
Vragu pèta se zabliška,
En junak za njim pritiska,
Udri, udri, mah na mah!
Kjer zadene, iskra šine,
Šest jih pade, kjer poríne, —
Kdo je mar?

Ta pogumni korenine
Je slovenski oratár!

Blaga polna trg in cesta,
Barka plava v daljne mesta,
Vélki kupec pošlje vse.
Nam nanese mire, zlata,
Njemu vse odprte vrata,
Zemlja skor njegova je.
Kupi polje, plavš, grajšine, —
Dnarje meri na štrtine, —
Kdo je mar?

Ta bogati korenine
Je slovenski oratár!

V zbor učenih, veda slava,
Stopi moder, bistra glava,
Vse jezike sveta zná.
Če zapoje, vse pogleda,
Na katedru grom beséda,
Zvezde šteje, pravdo dá.
Svet posluša modrovine,
Se začudi koncu tmíne, —
Kdo je mar?

Taka glava korenine
Je slovenski oratár!

Nek se trudi v sodni hiši,
Rase krepko, viši, viši,
Pravde čist, žezezen hram.
Vse ga slavi, vsi so vnéti,
Zvezda se na prsih svéti,
Cesar cló ga čísla sam.
Kakor sonce iz višine
On zasije, krivo zginé, —
Kdo je mar?

Ta pravični korenine
Je slovenski oratár!

Pusti svet opravke svoje,
„Sursum corda“ v domu poje
Mož pobožni, rajski svat.
Vse oberne v božjo slavo,
Mitra kinči sveto glavo,
Papež piše: „Ljubi brat!“
Kadar grob nemilo zine,
Angelj čist na svetu mine, —
Kdo je mar?

Ta pobožni korenine
Je slovenski oratár!

Bodi v tugi, bodi v šali,
Zmir ponižno Boga hváli,
Ter ne zabi rojstva nit.
Skaz je njemu krasno lice,
Uma, sprave, sle, pravice,
Zvezdojasen, čist osvít.
Če zavist lizuna zvíne,
Da zamrdne sin krtine:
Kdo je mar?

Zagromimo: Čast očine,
Scer slovenski oratár!

THE HISTORY OF THE

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..